پویایی شهر ماحصل المان‌های شهری و توجه به دسترسی‌های مناسب

سپهرغرب، گروه شهر – طاهره ترابی‌مهوش: دانش‌آموخته دکتری برنامه‌ریزی شهری با بیان اینکه المان‌های شهری و توجه به دسترسی‌های مناسب در طراحی شهری، نقش مهمی در تحرک اجتماعی و زنده بودن فضاهای شهری ایفا می‌کنند، عنوان کرد: علاوه بر این اگر سرانه‌های مربوط به بهداشت، درمان، ورزش، فضای سبز و فعالیت‌های فرهنگی به‌درستی مشخص و عملیاتی شوند، تأثیر فوق‌العاده‌ای در پویایی و حکمروایی شهری خواهند داشت.

سرزندگی و پویایی شهر به‌عنوان دو مفهوم کلیدی در برنامه‌ریزی و توسعه شهری، ارتباط تنگاتنگی با پروژه‌های شهرسازی و طراحی محیطی دارند. در دنیای امروز، جایی که شهرها به‌عنوان کانون‌های اصلی فعالیت‌های اجتماعی، اقتصادی و فرهنگی شناخته می‌شوند، ایجاد فضاهای شهری پویا و زنده ضروری‌تر از هر زمان دیگری به‌نظر می‌رسد. این سرزندگی نه‌تنها وابسته به بستر فیزیکی شهر است، بلکه متأثر از کیفیت زندگی ساکنان، تعاملات اجتماعی و دسترسی به امکانات است.

حال آنکه پروژه‌های شهرسازانه و طراحی درست شهر یقیناً می‌توانند در ارتقای سرزندگی شهری از طرق مختلف تأثیرگذار باشند.

بر این اساس با توجه به اهمیت موضوع برآن شدیم تا در این باره با ابراهیم مولوی؛ دانشیار گروه شهرسازی دانشگاه بوعلی و نیز محسن صادقیان؛ دبیر جامعه اسلامی مهندسین استان همدان و عضو و رئیس سابق شورای اسلامی شهر همدان گفت‌وگویی ترتیب دهیم که در ادامه می‌خوانید:

این برنامه‌ریز شهری با بیان اینکه امروزه توسعه بی‌قواره شهرها و نبود توازن در گسترش آن، منجر به کاهش کیفیت محیطی و زیبایی‌های بصری در مناطق شهری شده، گفت: این مسئله به‌ویژه، برای آن دسته از مردمی که در مجتمع‌های مسکونی آپارتمانی و بدون دسترسی به فضاهای طبیعی زندگی می‌کنند، لازم است که برنامه‌ریزان شهری و متولیان، برنامه‌های مؤثری طراحی کنند.

ابراهیم مولوی با تأکید بر اینکه برای تحقق پویایی و سرزندگی در فضای شهری، توجه به چندین مؤلفه ضروری است، اظهار کرد: ازجمله این موارد می‌توان به مباحث محیط زیستی، سلسله مراتب شهری، حمل‌ونقل، اقتصاد و فرهنگ شهری اشاره کرد.

وی با تأکید بر اینکه ایجاد فضاهای تفرجگاهی و پارک‌های محله‌ای که برای بازی کودکان و گذران وقت خانواده‌ها مناسب باشند، به افزایش کیفیت زندگی کمک می‌کند، تشریح کرد: بخشی از پویایی شهری به نشاط شهروندان مربوط می‌شود و بخش دیگر به شناسایی و آشنایی مردم با شهر.

این شهرساز همدانی، افزود: بنابراین، باید شهرها را به گونه‌ای طراحی کنیم که به‌راحتی قابل درک و شناخت برای ساکنان و مسافران باشد؛ بنابراین استفاده از بروشورهای تبلیغاتی، نقشه‌های دیجیتال و اطلاعات GIS می‌تواند در این زمینه مؤثر باشد.

مولوی با بیان اینکه در طراحی شهری، المان‌های شهری و توجه به دسترسی‌های مناسب نیز نقش مهمی در تحرک اجتماعی و زنده بودن فضاهای شهری ایفا می‌کنند، عنوان کرد: علاوه بر این اگر سرانه‌های مربوط به بهداشت، درمان، ورزش، فضای سبز و فعالیت‌های فرهنگی به‌درستی مشخص و عملیاتی شوند، تأثیر فوق‌العاده‌ای در پویایی و حکمروایی شهری خواهند داشت.

وی با ابراز اینکه شهر همدان به‌عنوان نخستین شهر ایران با طرح نوین شهرسازی، از سال ۱۳۳۵ تا ۱۳۳۷ تحت طراحی دوایر متحدالمرکز کارل فریش آلمانی قرار گرفته، عنوان کرد: با وجود اجرای بخش عمده‌ای از این طرح، محدودیت‌های طبیعی مانند تپه‌های هگمتانه و حاج عنایت مانع از تکمیل کامل آن شده‌اند با این وجود بافت‌های شهری و شهرک‌های اطراف همدان می‌توانند به تحقق پویایی این شهر کمک کنند.

این کارشناس حوزه شهر با تأکید بر اینکه همدان به‌عنوان یک شهر سبز، همواره مورد توجه جهانگردان و مورخان بوده و ظرفیت‌های گردشگری طبیعی و فرهنگی بالایی دارد که متأسفانه به دلایل مختلف، ازجمله نبود مدیریت درست، به‌خوبی مورد بهره‌برداری قرار نگرفته، خاطرنشان کرد: بافت تاریخی همدان به‌عنوان ثروت فرهنگی جامعه باید مورد بازآفرینی و توجه ویژه قرار گیرد.

مولوی با اشاره به اینکه این بافت‌ها می‌توانند به ایجاد روح زندگی و پویایی در شهر کمک کنند اما مدیران شهری به‌دلیل اینکه درآمد خاصی از این بافت‌ها حاصل نمی‌شود، نگاه هزینه‌ای به آن دارند و از بهره‌برداری از آن‌ها غافل هستند، اذعان کرد: در سال‌های اخیر، برنامه‌های بازآفرینی شهری و احیای بافت‌های فرسوده و سکونتگاه‌های غیررسمی تأثیر مثبتی در بالا بردن کیفیت محیط شهری داشته است.

وی، ادامه داد: پروژه‌هایی مانند پیاده‌راه‌سازی خیابان بوعلی و میدان امام خمینی (ره)، نمونه‌ای از موفقیت‌های این حوزه است که باوجود مخالفت‌های اولیه، با همکاری تمامی ذی‌نفعان به موفقیت رسیده است.

این شهرساز همدانی با بیان اینکه افزایش فضاهای عمومی و فرهنگی می‌تواند به ارتقای کیفیت زندگی و کاهش آسیب‌های اجتماعی در شهر منجر شود، مطرح کرد: با ایجاد پارک‌ها، فرهنگسراها و پیاده‌راه‌ها، می‌توان آگاهی‌های اجتماعی را افزایش داد و با پر کردن اوقات فراغت خانواده‌ها و جوانان، در برابر بزهکاری‌های اجتماعی ایستادگی کرد.

مولوی با ابراز اینکه در کشورهای توسعه‌یافته، برگزاری فستیوال‌ها و فعالیت‌های اجتماعی به افزایش نشاط شهروندی کمک کرده و می‌توانند الگویی برای شهرهای ایران، ازجمله همدان باشد گفت: با برگزاری چنین رویدادهایی، مردمی که به‌دنبال تفریح و سرگرمی هستند، می‌توانند از ظرفیت‌های غنی فرهنگ و هنر شهر بهره ببرند.

وی تصریح کرد: همدان با دسترسی‌های آسان به تفرجگاه‌های طبیعی و ظرفیت‌های فرهنگی‌اش می‌تواند میزبان جشنواره‌های متعددی باشد که به جذب گردشگران و ارتقای کیفیت زندگی شهروندان کمک خواهد کرد؛ البته در نهایت، نگهداری از فضاهای سبز و مشارکت با آن‌ها می‌تواند زندگی شهری را با کیفیت‌تر کند.

در ادامه دبیر جامعه اسلامی مهندسین استان همدان نیز در واکنش به پرسشی در ارتباط با پویایی شهر و اقداماتی که در دوره وی به‌عنوان رئیس شورای شهر در دوره سوم انجام شد گفت: به‌طور شفاف عرض می‌کنم که با ارزیابی عملکرد دوره‌های مختلف شوراهای شهر و روستا، به‌نظر من دوره سوم، شکوفاترین دوره در همدان بوده است.

مهندس محسن صادقیان با اشاره به اینکه در این دوره، اگرچه اعضای شورا دیدگاه‌های سیاسی متفاوتی داشتند اما در عمل کاملاً منسجم عمل می‌کردند، افزود: با توجه به اینکه من از تهران با سبقه مدیریتی در حوزه شهر و شهرداری به همدان آمده بودم، با کمک اعضای شورا و مسئولان سعی کردیم، شهرداری همدان را به سطح تهران نزدیک کنیم.

وی با بیان اینکه در انتهای دوره، با استفاده از ارزیابی‌هایی که انجام دادیم، به دستاوردهای خوبی از نظر زیرساخت‌ها رسیدیم، عنوان کرد: در زمان آغاز به کار ما، شهرداری همدان فاقد معاونت‌های شهرسازی، برنامه‌ریزی، حمل‌ونقل، ترافیک و غیره بود، این موارد در دوره سوم به تصویب رسید و نهادهای مربوطه مستقر شدند.

این مدیر حاذق در مدیریت شهری با ابراز اینکه سازمان تره‌بار و مدیریت پسماند نیز در دوره ما شکل گرفتند، گفت: در این دوره ما موفق شدیم ۱۲ مدیر ناحیه شهری را معرفی کنیم، این الگو به ما این امکان را داد که به بهترین نحو به خدمات‌رسانی بپردازیم و به جمع‌آوری زباله و نظافت سطح شهر کمک کنیم.

صادقیان با اشاره به اینکه شورایاری‌ها نیز به‌عنوان حلقه واسط بین کارمندان و مدیریت شهری در نقاط نیازمند شهر مستقر شدند خاطرنشان کرد: در زمینه زیرساخت‌ها، پروژه‌های متعددی تعریف شد که بسیاری از آن‌ها به سرانجام رسید برای مثال ۱۰ پل تعریف کردیم که هشت مورد آن در این دوره به اتمام رسید.

وی با اظهار اینکه در این دوره تمام ناوگان اتوبوسرانی و تاکسیرانی را تجهیز و بازسازی کردیم، اذعان کرد: بسیاری از آموزش‌های شهروندی نیز در این دوره مورد توجه قرار گرفت تا شهروندان در تفکیک زباله و حفظ پاکیزگی شهر مشارکت کنند. همچنین امکانات و تجهیزات شهری لازم ازجمله جاروهای شهری و دستگاه‌های شن‌پاش، خریداری کردیم.

وی با بیان اینکه در حوزه بودجه‌ریزی نیز تلاش شد تا بودجه‌ها عملیاتی شوند و درآمدهای پایدار برای شهرداری حاصل شود خاطرنشان کرد: ما همچنین برای دریافت بستانکاری شهرداری از ادارات پیگیری‌های مستمری داشتیم.

این عضو سابق شورای شهر همدان در پاسخ به این پرسش که به نظرتان در این دوره چه مقدار به پویایی شهر و زنده بودن فضاهای شهری توجه و چه پروژه‌های خاصی در این راستا اجرا شد؟ اذعان کرد: به‌نظر من، یکی از شعارهای کلیدی ما این بود که همه ما در نگهداری و توسعه شهر مسئولیم، باید طوری عمل کنیم که هر کار زیربنایی، پیوست فرهنگی داشته باشد. تشکیل شورایاری‌ها برای این بود که مردم را در انجام پروژه‌ها و خدمات مختلف توجیه کنیم تا به ما کمک کنند.

صادقیان ادامه داد: در این راستا، فرهنگ‌سراها نیز به‌طور ویژه‌ای مد نظر قرار گرفتند و چندین فرهنگسرا در نقاط کمتربرخوردار شهر ایجاد کردیم.

وی در واکنش به اینکه موانع اجرایی در راستای پویایی شهر چه بود؟ تشریح کرد: به‌نظر من، نخستین مشکل، اختیارات محدود شوراهاست؛ همچنین، نبود تجربه یا انسجام برخی از اعضای شوراها و مسائلی در مدیریت منابع انسانی، چالش‌هایی را ایجاد می‌کرد.

وی ادامه داد: مبحث مدیریت یکپارچه شهری نیز مهم است؛ چراکه تمام وظایف اجرایی باید به شورا و شهرداری سپرده شود.

این عضو سابق شورای شهر همدان در واکنش به این پرسش که به‌نظرتان کم‌کاری در زیرساخت‌ها چقدر می‌تواند به سکون و بی‌روح بودن شهر دامن بزند؟ اظهار کرد: این موضوع بسیار مهم است. پیگیری نکردن مناسب زیرساخت‌ها می‌تواند تأثیر منفی بر روحیه و روان شهروندان بگذارد.

صادقیان در واکنش به این مسئله که به‌عنوان اقدام فوری برای بهبود وضعیت پویایی شهر از سوی شهرداری همدان، چه پیشنهادی دارید؟ مطرح کرد: به‌نظر من، طرح جامع شهر همدان باید به دقت بررسی، تجزیه و تحلیل و بعد اجرا شود؛ البته اگر ما هماهنگی خوبی بین شورا، دستگاه‌های اجرایی و مدیریت مؤثر شهر برقرار کنیم، می‌توانیم تأثیرگذاری خوبی در سطح شهر داشته باشیم.

مع‌الوصف با توجه به آنچه گفته شد؛ در بررسی اهمیت سرزندگی و پویایی شهری، مشخص می‌شود که این دو مفهوم به‌عنوان ارکان اساسی برنامه‌ریزی و توسعه شهری، مستلزم توجه و اقدام‌های جدی از سوی مسئولان و ذی‌نفعان شهری هستند. با توجه به گفت‌وگوهای صورت‌گرفته با کارشناسان حوزه شهرسازی، ضرورت دارد که مدیریت شهری همدان و دیگر شهرها برای ایجاد فضاهای زنده و پویا، به‌طور جدی و عملی به مسائلی همچون توسعه زیرساخت‌ها، بهره‌برداری از ظرفیت‌های تاریخی و فرهنگی، تشکیل نهادهای عمومی و افزایش مشارکت شهروندان، توجه به فرهنگ شهری، بپردازند.

برای مثال در مبحث توسعه زیرساخت‌ها، پروژه‌های زیربنایی باید به‌طور سریع و اصولی اجرا شوند تا مشکلات ترافیکی، فرسودگی و کمبود امکانات کاهش یابد چراکه این امر، مقوله تأثیرگذاری در پویایی شهر است. همچنین باید به بافت قدیمی و میراث فرهنگی شهر توجه بیشتری شده و از این ظرفیت‌ها به‌عنوان منابع اقتصادی و هویتی بهره‌برداری بهینه شود، در عین حال تشویق مردم به مشارکت در پروژه‌ها و نگهداری از فضاهای عمومی، به‌عنوان عامل مؤثر در ایجاد حس تعلق و پویایی شهری، باید در دستور کار قرار گیرد.

جالب‌تر اینکه پروژه‌ها باید در کنار بعد فنی و زیربنایی، پیوست فرهنگی نیز داشته باشند تا بتوانند به تغییرات مثبت در نگرش و رفتار شهروندان منجر شوند.

از طرفی با اعمال این تغییرات و تمرکز بر ایده‌های نوآورانه، می‌توان به سوی ایجاد شهری پویا، زنده و دلپذیر حرکت کرد. این انتظار از مسئولان و نهادهای مربوطه، خواسته‌ای به حق از شهروندان است که به‌دنبال زندگی بهتر و فضای شهری شایسته هستند.

داستان نماد سیدنی از طرح تا شهرت معماری

سپهرغرب، گروه شهر: خانه اپرای سیدنی، نماد معماری نوین و شاهکار مهندسی استرالیا، با طراحی منحصربه‌فرد بادبانی‌شکل و استفاده نوآورانه از فناوری‌های روز، پس از ۱۴ سال تلاش و چالش‌های فراوان ساخته شد و امروز به‌عنوان یکی از مهم‌ترین آثار فرهنگی و هنری جهان شناخته می‌شود.

خانه اپرای سیدنی، نمادی برجسته و شناخته‌شده در بندرگاه سیدنی، یکی از پرجمعیت‌ترین شهرهای استرالیا است که نه‌تنها به‌دلیل زیبایی و طراحی منحصربه‌فرد، بلکه به‌لطف تأثیر ماندگارش بر معماری جهان، در سال ۲۰۰۷ در فهرست میراث جهانی یونسکو ثبت شد. این بنا که به‌عنوان «یک مجسمه شهری بزرگ در منظره‌ای چشم‌نواز در نوک شبه‌جزیره‌ای در بندرگاه سیدنی» توصیف شده است، داستانی جذاب از طراحی، ساخت و چالش‌های فراوان دارد که در ادامه به بعضی از نکات جالب آن پرداخته می‌شود.

■ خانه اپرای سیدنی چرا و کجا ساخته شد؟

خانه اپرا روی زمینی ساخته شده است که پیش‌تر محل استقرار قلعه مک‌کواری بود؛ قلعه‌ای که در سال ۱۷۹۸ در نقطه بنلونگ واقع شده بود. این نقطه زمانی جزیره‌ای جداگانه بود که بعدها به شبه‌جزیره تبدیل شد. قلعه مک‌کواری پس از مدتی به انبار راه‌آهن تبدیل و در نهایت در سال ۱۹۵۴ تخریب شد تا جای خود را به خانه اپرا بدهد.

ایده ساخت خانه اپرا به دهه ۱۹۴۰ بازمی‌گردد، زمانی که مدیر کنسرواتوار موسیقی سیدنی خواستار ایجاد فضایی برای اجرای نمایش‌های بزرگ تئاتر و موسیقی شد. این درخواست توسط دولت ایالتی نیو ساوت ولز پذیرفته شد و در سال ۱۹۵۶ مسابقه بین‌المللی طراحی این بنا با دو سالن اصلی، یکی برای کنسرت‌ها و اجراهای موسیقی و دیگری برای نمایش‌های دراماتیک و رویدادهای موسیقی کوچک‌تر اعلام شد.

در مسابقه طراحی که ۲۳۳ طرح از ۳۰ کشور ارسال شد، طرح معمار دانمارکی، یورن اوتزون برنده شد. طرح او شامل دو سالن اصلی بود که بر سکویی بزرگ مشرف به بندرگاه قرار داشتند و هر سالن با ردیفی از پنل‌های پیش‌ساخته بتنی به شکل بادبان‌های در هم قفل‌شده، پوشیده شده بود. نکته جالب اینکه طرح اوتزون ابتدا توسط سه عضو از چهار عضو کمیته داوری رد شد، زیرا نمای بندرگاه در آن دیده نمی‌شد؛ اما داور چهارم، معمار مشهور فنلاندی، ائرو سارینن، این طرح را انتخاب و با ترسیم دو نما، دیگر داوران را قانع کرد.

■ چرا خانه اپرای سیدنی مشهور است؟

علاوه‌بر زیبایی بی‌نظیر و منحصربه‌فرد ساختمان که در زمان خود تحسین همگان را برانگیخت، بهره‌گیری از فناوری‌های پیشرفته طراحی به کمک کامپیوتر و آکوستیک شگفت‌انگیز سالن‌های اصلی، خانه اپرای سیدنی را به یکی از برجسته‌ترین شاهکارهای معماری جهان تبدیل کرد. چهار سالن اصلی این مجموعه با استفاده از اصول فیزیک آکوستیک، تجربه‌ای بی‌نظیر از کیفیت صدا را در اجراهای موسیقی و نمایش‌ها به مخاطبان هدیه می‌دهند.

این پروژه عظیم نیازمند اراده سیاسی و پشتکار فراوان بود؛ تأخیرهای متعدد در طراحی و ساخت به همراه چالش‌های مالی، خانه اپرا را به نمادی از عزم راسخ و همت دولت تبدیل کرد. هزینه نهایی ساخت این بنا به بیش از ۱۰۲ میلیون دلار رسید که به‌طور تقریبی ۱۵ برابر بودجه پیش‌بینی‌شده بود.

یکی دیگر از ویژگی‌های برجسته این سازه مشهور، پوشش خارجی بنا است که با کاشی‌های معروف به «کاشی‌های سیدنی» پوشیده شده. این کاشی‌ها به شکل صدف طراحی شده‌اند و تضاد زیبایی با رنگ آبی عمیق بندرگاه و آسمان استرالیا ایجاد می‌کنند. این کاشی‌ها باید براق باشند اما نه آنقدر که چشم را آزار دهند؛ اوتزون نمونه‌ای از کاسه‌های سرامیکی ژاپنی با بافت کمی زبر را برای الهام گرفتن انتخاب کرد. این کاشی‌ها علاوه‌بر زیبایی ظاهری، دوام و مقاومت بالایی در برابر شرایط جوی متفاوت دارند و به حفظ جلوه درخشان ساختمان در طول سال‌ها کمک می‌کنند، به‌گونه‌ای که خانه اپرای سیدنی همچنان همچون نگینی درخشان در دل شهر می‌درخشد.

■ روند ساخت و چالش‌ها

هندسه منحنی و شکل بادبانی سازه، چالشی بزرگ برای معماران و مهندسان بود. در ابتدا پیشنهاد شد که از بیضی‌های سهموی برای شبیه‌سازی این منحنی‌ها استفاده شود، اما در سال ۱۹۶۱ اوتزون کشف کرد که تمام پوسته‌ها می‌توانند از یک کره واحد مشتق شوند. برخلاف داستانی که او این ایده را هنگام پوست کندن پرتقال به دست آورده است، او این کشف را هنگام کار با مدل متاکریلات ساختمان انجام داد.

ساخت خانه اپرا ۱۴ سال از ۱۹۵۹ تا ۱۹۷۳ به طول انجامید و در مراحل مختلف تکمیل شد. طراحی نهایی پس از آزمون و خطاهای متعدد بین سال‌های ۱۹۵۷ تا ۱۹۶۳ به دست آمد. مشکلات متعدد مهندسی و مالی موجب تأخیرهای فراوان شد و در نهایت، اوتزون در سال ۱۹۶۶ به‌دلیل اختلاف با دولت پروژه را ترک کرد، اما ساخت ادامه پیدا کرد و در سال ۱۹۷۳ به پایان رسید. بادبان‌ها به‌صورت بخش‌های کروی ساخته شدند که روی سازه‌ای شبیه به اسکلت دنده قرار گرفته‌اند. این بخش‌ها به‌صورت پیش‌ساخته تولید و همچون یک پازل سه‌بعدی مونتاژ شدند. استفاده گسترده از محاسبات کامپیوتری در آن زمان که نادر بود، از ویژگی‌های جالب پروژه است.

ساختمان ابتدا از بیرون ساخته و سپس داخل آن تکمیل شد. ساخت سکوی پایه در سال ۱۹۶۴ آغاز شد و در سال ۱۹۶۷ سازه‌های خارجی به پایان رسید، سپس کارهای داخلی از ۱۹۶۷ تا ۱۹۷۳ انجام شد. پس از خروج اوتزون، پیتر هال به‌عنوان معمار طراحی داخلی منصوب شد. بلندترین نقطه خانه اپرا به ارتفاع یک ساختمان ۲۲ طبقه می‌رسد، اما به‌دلیل اشکال منحنی و ارگانیک، تعداد طبقات به‌صورت دقیق قابل تعیین نیست و هر بخش ارتفاع و ساختار متفاوتی دارد.

یکی از ویژگی‌های برجسته و کمتر ذکرشده خانه اپرای سیدنی، سیستم تهویه مطبوع پیشرفته و نوآورانه آن است که در زمان ساخت، از جمله پیچیده‌ترین و کارآمدترین سیستم‌های تهویه در جهان به‌شمار می‌رفت. این سیستم با استفاده از آب دریا برای خنک کردن ساختمان، علاوه‌بر کاهش مصرف انرژی، به حفظ کیفیت هوای داخل سالن‌ها کمک می‌کند و تجربه‌ای مطبوع را برای تماشاگران و هنرمندان فراهم می‌آورد. این سیستم تهویه مطبوع نمونه‌ای از توجه به جزئیات و نوآوری در طراحی و ساخت خانه اپرا است و نشان می‌دهد که این بنا تنها یک شاهکار معماری نیست، بلکه یک دستاورد مهندسی برجسته نیز به‌شمار می‌رود.

دولت نیو ساوت ولز به مناسبت پنجاهمین سالگرد خانه اپرا، بین سال‌های ۲۰۱۳ تا ۲۰۲۳ حدود ۳۰۰ میلیون دلار استرالیا برای بهبود دسترسی، راحتی و امنیت این مجموعه سرمایه‌گذاری کرد تا ظرفیت و تجربه بازدیدکنندگان و اجراهای هنری را ارتقا دهد. خانه اپرای سیدنی نه‌تنها یک شاهکار معماری و مهندسی است، بلکه نمادی از اراده، نوآوری و هنر است و همچنان الهام‌بخش نسل‌های آینده معماران و هنرمندان است.

شهرداران لندن و پاریس در مسیر مبارزه با تغییرات اقلیمی

سپهرغرب، گروه شهر: صادق خان و آن هیدالگو، شهرداران لندن و پاریس، در مقاله‌ای مشترک به بررسی چالش‌های ناشی از بی‌توجهی به تغییرات اقلیمی و انتشار اطلاعات نادرست در این زمینه پرداخته‌اند.

شهرداران لندن و پاریس به‌طور مشترک در مقاله‌ای تأکید کردند که تغییرات اقلیمی به‌طور روزمره زندگی مردم را تحت تأثیر قرار می‌دهد و عواقب آن شامل گرماهای مرگبار، سیلاب‌های ویرانگر و افزایش نابرابری‌ها و بحران‌های بهداشتی ناشی از آلودگی هوا است.

این دو مقام شهری به امضای توافق پاریس در ده سال پیش اشاره و بیان کردند که اکنون پیشرفت‌ها به‌دلیل افزایش فعالیت‌های سازمان‌یافته و تأمین مالی‌شده انکارکنندگان تغییرات اقلیمی تهدید می‌شود. آن‌ها هشدار می‌دهند که این موضوع تنها یک اختلاف سیاسی نیست، بلکه یک کمپین هماهنگ و هدفمند برای به تأخیر انداختن اقدامات اقلیمی و حفظ منافع صنعت سوخت‌های فسیلی است.

کمپین‌های اطلاعات نادرست در پاریس به‌طور مکرر به تلاش‌ها برای ترویج سفرهای فعال، کاهش آلودگی هوا و گسترش انرژی‌های پاک حمله کرده‌اند. این حملات نه‌تنها از حساب‌های ناشناس آنلاین، بلکه از سوی سیاستمداران پوپولیست و تأثیرگذاران حزبی نیز تقویت می‌شوند. به‌عنوان مثال، تلاش برای پیاده‌سازی سیاست‌های کاهش آلودگی هوا در پاریس با مخالفت‌های شدیدی مواجه شده، اما نتایج مثبت این سیاست‌ها، مانند کاهش ۴۰ درصدی آلودگی هوا از سال ۲۰۱۱، نشان‌دهنده موفقیت آن‌هاست.

گسترش منطقه انتشار بسیار کم (Ulez) در لندن که به‌طور اثبات‌شده آلودگی را کاهش می‌دهد، نیز هدف حملات کمپین اطلاعات نادرست قرار گرفته. این پیام‌ها از حساب‌های ناشناس شروع شده و با استفاده از ربات‌ها و رسانه‌های حزبی گسترش یافته‌اند. این کمپین‌ها با ترکیب ترس‌های موجود درباره هزینه‌های زندگی و نژادپرستی، منجر به افزایش حملات آنلاین علیه سیاستمداران و حامیان این سیاست‌ها شده است.

صادق خان و آن هیدالگو تأکید می‌کنند که در برابر این موج اطلاعات نادرست تسلیم نخواهند شد و شهرهای لندن و پاریس نشان داده‌اند که اقدامات اقلیمی عادلانه و سریع می‌توانند زندگی روزمره را بهبود ببخشد. آن‌ها به‌عنوان رهبران شهرهای C40 و پیمان جهانی شهرداران برای اقلیم و انرژی (GCoM) متعهد به مقابله با اطلاعات نادرست هستند و از دیگران نیز می‌خواهند که در این زمینه اقدام کنند.

آن‌ها از دولت‌های ملی، روزنامه‌نگاران، معلمان و شرکت‌های فناوری می‌خواهند که در این راستا همکاری کنند و بر لزوم تقویت قوانین مربوط به اطلاعات نادرست تأکید می‌کنند. همچنین، آن‌ها خواستار آموزش سواد رسانه‌ای و علم اقلیم در مدارس هستند تا نسل آینده بتواند در برابر نادرستی‌ها ایستادگی کند.

صادق خان و آن هیدالگو بر این باورند که مبارزه با اطلاعات نادرست نه‌تنها یک موضوع روابط عمومی، بلکه یک مسئله رهبری عمومی است و برای بازسازی اعتماد در جوامع، باید به نگرانی‌ها گوش داده شود و نشان داد که سیاست‌های اقلیمی می‌توانند زندگی‌ها را بهبود ببخشد.